

Det, der bestaar

Peters andet Brev.

Kap. 3, 14—18. Derfor, I elskede! efterdi I forvente dette, saa gører eder Ild for at findes uplettede og ulastelige for ham i Fred, og agter vor Herres Langmodighed for Jrefse; ligesom ogsaa vor elskede Broder Paulus efter den ham givne Visdom har skrevet til eder, som han ogsaa gør i alle sine Breve, naar han i dem taler om disse Ting; i dem findes der Ting, vanskelige at forstaa, som de ufondige og ubesluttede foretog, ligesom ogsaa de øvrige Skrifter, til deres egen Undergang. Da I altsaa, I elskede! vide det forud, saa vogter eder, for at I ikke skulde rives med af de ryggesløse Bildfarelsere og affalde fra eders egen Fæsthed; men voffer i vor Herres og Jrefers Jesu Kristi Naade og Skundskab! Sam tilhører Herligheden baade nu og indtil Evighedsens Dag.

Uplettede og ulastelige.

Det Afnit, vi her har for os, er Slutningen af Apostelen Peters andet Brev. Det begynder: „Derfor, I elskede! efterdi I forvente dette, saa gører eder Ild for at findes uplettede og ulastelige for ham i Fred.“

Lige foran var der jo sagt, som vi laa sidt: Men vi forvente nye Gimmle og en ny Jord, i hvilke Retfærdighed bor. Det er altsaa det første, vi maa tænke paa, at Apostelen mener, hans Læsere forventer.

Men Apostelen tænker sikkert ogsaa paa, hvad han har sagt om den gamle Verdens Undergang. Han vil, fort sagt, lede sine Læsers Tanke tilbage paa, hvad han forud har skrevet om Herrens Genkomst og hvad der hænger sammen dermed.

Da Apostelen saa med denne Forventning som Forudsætning formener sine Læsere til, det er, at de maa gøre sig Ild for at findes uplettede og ulastelige for ham (Jrefseren).

Ordet „uplettede“ forudsætter sikkert, at enhver Synd, enhver Overtrædelse af de ti Budes Lov, er en Plet paa et Menneskes Liv.

Vi tænker her paa, hvad Apostelen Johannes skriver: „Derfor vi befende vore Synder, er han trofast og retfærdig, han forlader os Synderne og renser os fra al Uretfærdighed“ (Joh. 1, 9).

Et Menneske, der saaledes har faaet sine Synder forladt og er renset fra al Uretfærdighed, maa anses for rent og uplettet. Den Renfælse, Johannes her omtaler, er nærmest, hvad vi forstaa ved Retfærdiggørelse.

Men hvad Apostelen Peter har for Øje, det er, at Guds barnet maa gøre sig Ild for ikke at falde at faa Pletter paa sit Liv ved nye Synder. Det gaar i Retning af Selliggørelse.

„Ulastelige“ er ikke her at tyde som fri for Gaster, men som et Liv, der ikke er noget at laste eller udfatte paa, et Liv, som selv Mennesker, der ikke tror, maa have Agtelse for.

Saaadanne, i en saadan Selliggørelses Stand, ønsker Apostelen, at hans Læsere maa findes i Forventning af Herrens Genkomst.

Her lægges til „i Fred“. Dette Forholdsled har den engelske Tekst foran „uplettede og ulastelige“; efter den skulde det hedde paa Dansk „at findes i Fred, uplettede og ulastelige“. Denne Ordbrilling synes os lettere at fatte. Meningen er sikkert alligevel, at Apostelen ønsker, hans Læsere maa findes i Fred og uplettede og ulastelige for Gud.

„Agter vor Herres Langmodighed for Jrefse,“ skriver Apostelen videre. Spøtterne sagde jo: „Hvad bliver der af Forjættelsen om hans Tilkomme?“ (B. 4) og derpaa har Peter allerede svaret: „Herren forholder ikke Forjættelsen (som nogle agte det for en Forbaling), men han er langmodig for eders Skyld, idet han ikke vil, at nogen skal borttages, men at alle skulle komme til Omvendelse“ (B. 9). Det er det, han viser tilbage til her, idet han siger, at Herrens Langmodighed skal agtes for Jrefse.

„Herrens Forholdelse til Paulus“

Breve viser, at baade demnes Brev til Kileasiatiske Menigheder (i Galatia, Egeus og Koloſæ) og flere andre, var kendte den Gang. Og den Naade, Peter omtaler Paulus paa, viser desuden, at han baade elskede og agtede denne, uagtet det Sammenhæng mellem de to, der omtales i Galaterbrevet (Gal. 2, 11—15).

Paa hvilket Punkt, Peter ser Sammenhængen mellem de to, hvad han her skriver, og hvad Paulus har skrevet til de Kristne i Kileasien, frengaar ikke af, hvad her siges. Men at domme efter, hvad Peter videre siger, at „ufondige og ubesluttede foretog det, ligesom og de øvrige Skrifter, til deres egen Undergang,“ da er det Apostelens Formaning til at findes uplettede og ulastelige, eller i det hele taget hans Formaning til hellig Vandel og mod løbelig Frihed, han finder Sammenhæng med i Paulus's Breve (se f. Eks. Kol. 3, 8—15; Gal. 5, 19, 22).

Saa kommer Apostelen med sin Slutningsformaning: „Da I altsaa, I elskede! vide det forud, saa vogter eder, for at I ikke skulde rives med af de ryggesløses Bildfarelse og affalde fra eders egen Fæsthed.“

Ved det, Apostelen siger, Læsere ved forud, maa vi tænke paa, saa at sige hele dette Brevs Indhold: At der vil komme i alle Lærere, som vil forlede dem til løbelig Frihed og derigennem til Fordærvelse, — at der vil komme Spottere, som vil sige, at der intet bliver af Forjættelsen om Herrens Genkomst, og som ligesaa vil føre dem ind paa en falsk Friheds Vej, der leder til Undergang, og endelig hvad Apostelen har sagt i mod baade de falske Lærere og Spottterne.

Saa skal de vogte sig, at de ikke rives med af ryggesløses eller løsløses Bildfarelse og forlade deres egen Fæsthed, det vil sige den fæste Grund, eller fæste Støtte, de har i det Guds Ord, der er forkyndt dem.

Nu er han færdig, og saa slutter han med det Niste for Læsere, at de maa „vofse i vor Herres og Jrefers Jesu Kristi Naade (Jndest) og Skundskab!“ og med en Lovprisning af Herren: „Sam tilhører Herligheden baade nu og indtil Evighedsens Dag!“

Denne Slutning med saadan Lovprisning svarer til Brevets Indhold. „Evighedsens Dag!“ Et mærk værdigt Udtryk. Det staar saa klart for Peter, at hans Liv skal fortættes i en Evighed, som er Dag!

„Vil opløfter mine Øjne til Bjergene. 121 David's Salme.“

Vilne Øjne til Bjergene stuer, Hvorfra Hjælpen jeg venter at faa. Om end Modgangens Storme mig truer, Jeg til Fader i Himlen kan gaa.

Han med Bingerne venlig mig dækker, Mig bestærmer ved Nat og ved Dag. Og sin Haand han saa kærlig udstrækker Til at hjælpe har han Velbehag.

Jeg er trog, thi han gaar ved min Side, Og han styrker min vakkende Gang. Han mig hjælper mod Hjenden at stride, Indtil endt er min Pilgrimsang.

Hvilken Trøst, at han ikke vil sove, Naar hans Fære er færdig udi Nød! Han en Kamp med vor Hjender vil vove, Vil os hjælpe i Liv og i Død.

Mine Øjne til Bjergene vender, Nu vort Land er i Kamp og i Strid; Hjælp og Sejr snart Behova notfænder — I hans egen belesige Tid.

Alt mit Haab og Forventning alene Er til Kongernes Konge saa stor; Han kan hjælpe og han sin alene I den Nød, som nu herfer paa Jord.

Vennem Trængsler Behova vil tale Ved sin Mand og sit levende Ord; Han vil bødtrætte Sjæle hufvale Som maa kæmpet og stride paa Jord.

Peters's Henvisning til Paulus's

Gud kan læge de blødende Sjerter, Han kan stande den blodige Krig. Han kan lindre de bitreste Smertes, Han kan give os Sejren saa rig. — Indsendt af Mrs. V. Lauritsen, Kingsbury, Cal.

Organisationsmøde for Rocky Mountain Kreds

afholdt paa Ebenezer ved Brush, Colo., 13. og 14. Sept.

Efter Indbydelse samledes vi paa Ebenezer til ovennævnte Møde. Vi blev mødt med et hjerteligt Velkommen og anvist Plads for Gæsterne i Clim. Og snart befandt man sig godt hjemme i de smukke Omgivelser.

Ved Aabningsgudstjenesten Fredag Formiddag prædikede Past. J. C. Carlſen over Matth. 9, 36—38. Og Past. S. L. Kjer tjente ved Alteret.

Ved Mødet Fredag Eftermiddag blev Emnet 1. Kor. 9, 22, som det var indgivet fra Menigheden paa Ebenezer, indledt af undertegnede. Og man forhandlede derom.

Past. S. L. Kjer blev valgt til midlertidig Ordstyrer og undertegnede til midlertidig Sekr.

Præstjerne C. Falck og B. J. Jensen prædikede ved Aftengudstjenesten henholdsvis over Lektierne Ef. 40, 27—31, og Ef. 52, 4—10.

Mødet Lørdag Formiddag blev begyndt med Andagt af Past. S. V. Christensen over Fil. 2, 5—12. Navnene paa Præstjer og Delegerater fra den oprettede nye Kreds blev optaget. Følgende var til Stede:

Præstjer: J. C. Carlſen, J. P. Christensen, J. P. Christensen, B. C. Jensen, S. L. Kjer, J. Madſen. Past. N. Bentzen var ikke naaet at komme med.

Delegerater: E. Andersen fra Menigheden paa Ebenezer; R. Johnsen fra Menigheden i Denver; Niels Petersen fra Ansager Menighed i Brush.

Past. Kjer fremlagde derpaa Sagen, oplæste Samfundets Beslutning i saa Henseende, som den findes i Aarsberetningen. Det viste sig under Fordelingen, at der var nogen Mængstelse til Stede, med Hensyn til at foretage et saadant Skridt. Man tænkte paa de vanskelige Lider, paa de lange Afstande, de dyre Rejser, de Goder, man havde nødt i Nebraska Kreds. Imidlertid blev der bragt mere Lys i Sagen, idet man bragte frem, at Rejserne vilde blive billigere herude, at der er mange af vore Landsmænd og muligvis vil komme flere hertil disse vestlige Stater efter Krigen, og at man langt bedre kan optage Arbejdet iblandt dem, naar Interessen samler sig om disse bestemte Stater. Man forhandlede om Sagen baade Lørdag Formiddag og Eftermiddag. Den endelige Beslutning blev saa, at man forlænger dette Organisationsmøde til næste Aar ved denne Tid og henstiller til Menighederne i dette Tidrum at overveje Sagen. Pastor Kjer stulde i det Tidrum indehave Stillingen som midlertidig Formand. Da den nye Kreds altsaa ikke er organiseret, blev det oplagt, at den, indtil Organisation finder Sted, forterer under Samfundets Styrelse, og at Gæder og Dire fra Menighederne i denne Kreds, Rocky Mountain, skulde indsendes til Samfundets Kasserer, Mr. Otto Hansen, Blair, Neb.

Foruden nævnte Kredsmedlemmer var der Kirkeindvielse om Søndagen. Den ny og meget stiftulde Kirke blev da indviet af Samfundets Formand Past. G. V. Christensen, biffaaet af Stedets Præst Past. J. Madſen og Præstjerne J. C. Carlſen, J. P. Christensen, J. P. Christensen, C. Falck, P. C. Jensen, S. Jensen (Den danske Kirke) og S. L. Kjer. Der var tilrejsende flere Steder fra. Iffe saa var nede fra Menigheden i Denver. Måndag og Tirsdag var der Aarsfest paa Ebenezer.

Alt i alt var det skønne og vellykkede Dage, som vi tilbragte sammen og med Bennerne paa Ebenezer. Vi siger først Herren Tak, dernæst ogsaa Past. Madſen og Sutrui, samt alle, som gjorde det saa godt for os, Tak.

S. P. Christensen.

Kredsmodet i Waupaca, Wisconsin.

Efter Indbydelse fra Selligaands Menighed i Waupaca afholdt Wisconsin Kreds sit aarlige Møde nævnte Sted i Dagene fra den 5. til den 8. Sept. Mødet aabnedes Lørdag Aften i Kirken, hvor Kredsformanden Past. C. W. Olsen, tjente ved Alteret, og Past. J. A. Larsen fra Keenah holdt til en stor Forsamling en alvorlig og vellykket Prædiken over 4. Mos. Bog 14, 6—9. Tanken, der gik som den røde Traad gennem hele Prædikenen, var denne: „Gud kan, derfor kan vi.“ Efter endt Gudstjeneste mindede Kredsformanden om Ordene i Ef. 46, 1, 2, og erklærede saa det 14. Kredsmodet aabnet i Herrens Naam. Menighedens Præst, Past. James R. Lund, bød derpaa alle de besøgende hjertelig Velkommen, og vi mærkede under vort Ophold i den smukke By, at der i denne Hilsen laa mere end Ord.

Ved Forretningsmødet, som begyndte Fredag Morgen, blev Sekretærens og Kassererens Rapporter oplæst og godkendt. Kassererens Regnskab uddiøse en Indtægt af \$1346.43 og en Udgift af \$1198.36. Overflud \$148.07. Efter Formandens Indberetning var fem Præstjer afgaaet fra Kredsen, fire ved Fortrejse og Past. G. Grill ved Døden. De bortrejste er Præstjerne W. R. Andreassen, A. Hansen, A. V. Neve og Atle J. Hansen. Kredsen har gennem Aaret faaet fem nye Præstjer, som betegner følgende Kald: Past. J. R. Lund, Selligaands Menighed, Waupaca; Past. J. A. Larsen, Keenah; Past. W. R. Staby, Maple Valley; Past. P. C. Poulsen, Hartland og Rand J. Rasmussen, Green Bay. Det besluttedes at lægge Deonto til Maple Valley Kaldet, og der blev for Kaldet i Green Bay bevilliget Kald. J. Rasmussen \$30 om Maanedens, indtil han bliver ordineret, hvorefter han i Lighed med sin Forfølger vil faa \$1000 om Aar. Ligeledes blev det besluttet, at sidste Menigheden i Oshkosh med \$10 og Wisconsin i Milwaukee med \$20 om Maanedens. Det besluttedes ogsaa, at Præsternes fulde Rejse til Kredsens Kasse skal udbetales af Kredsens Kasse. For manden oplyste, at Sæmningens Kaldet endnu ingen Præst havde faaet, og Kredens Præst maatte derfor under Balancen stiftet betjene det.

Paa Grund af Past. P. V. C. Hansens Fortrejse fra Kredsen valgtes Past. W. D. Block til Kredens Sekretær i hans Sted. Det overlodes til Kredsstyrelsen at bestemme, hvor vort næste Kredsmodet skal afholdes, og ved et senere Møde valgtes „Kristi Genkomst“ som Kredens Emne til Drøftelse for næste Aar. Past. Emeritus, S. J. Dahlström, havde sendt Mødet et Brev med en venlig Hilsen; Brevet blev modtaget og oplæst, og Sekretæren anmodedes om at overbringe Past. Dahlström en hjertelig Hilsen fra os alle.

Der var ialt 35 medlember til Stede, 15 Præstjer og 20 Delegerater.

Medfølgende Liste fra Kassererens Regnskab viser saa, hvad der fra de forskellige Kirker er indkommet til vor Kredsmission i det forløbne Aar:

D. d. ev. luth. Mgh., Hartland, \$126.47. Trefoldigheds Mgh., Denmark \$120.10. Lazarus Mgh., Boy Zippy, \$20.50. Ungdoms Forbund \$120. Orange—Warrens og Shennington Kald \$33.00. Vor Jrefers Mgh., Waupaca \$89.47.

Selligaands Mgh., Waupaca, \$55.05. Gethsemane Mgh., Racine, \$47.28. Bethel Mgh., Green Bay, \$21.90. Zimm. Mgh., Racine \$116.05. Deonto Mgh., 29.83. Bear Creek, \$9. St. Johannes Mgh. Saxeville \$45. Emaus Mgh., Racine \$20.58. Vor Jrefers Mgh., Ranoſha, \$13.10. Maple Valley Colectine \$83.70. D. luth. Mgh., Dshoff, \$8.35. St. Maria Mgh., Kenosha, \$13.10. Maple Valley Coleman Kald \$182. D. dan. ev. luth. Mgh., Milwaukee, \$39.49. Vor Jrefers Mgh., Keenah, \$34.50. Com. Bank \$6.38. I alt 1157.87. Overflud fra i Jor \$188.56. Total \$1346.43.

Mødet Fredag Eftermiddag aabnedes med Aflyngelsen af Salmen:

„Kærligheds og Sandhedsaand, hvorefter Pastor P. C. Poulsen i et vel udarbejdet Foredrag indledede Kredens Emne: „Den Selligaands Gerning.“ Han valgte som Tekst Joh. Ev. 16, 7—15, og dodelede ved Tanken om, at den Selligaand er en Person, og at han som saadan har baade en almindelig og en særskilt Gerning at udføre. Som Person udfører Selligaanden de rette Arbejds i Guds Rige, hvilket vi ser af Ap. Gr. 13, 2, hvor han under en Gudstjeneste i Antiochia befaler Disciplene at udgaa Barnabas og Saulus til Missionærer i den hvide Mission. Der er den, som betragter Guds Mand blot som en Indbydelse; men naar det fremdeles siges, at han bedroves over vor Ulydighed, at han ransager og sender alle Ting, og at han er udførelse af Faderen og Sønnen, er det aabenbart, at han er en guddommelig Person.

Den Selligaands Gerning i Almindelighed er af en meget omfattende Karakter, da vi sporer den allerede i Skabelsesaaret; thi da Jorden var øde og tom, hvorede Guds Mand oven over Vandene, siges der i 1. Mos. Bog. Som „Styrens Mand“ gav han forud Samson Kraft til at stride mod Israels Hænder, Filisterne, og som „Biddommens Mand“ udrustede han Josua og andre af det udvalgte Folks Ledere med Duellighed til at røge deres store Kald. — Paa Vinſedagen udfendtes Manden til at udføre en særskilt Gerning. Denne betydningsfulde Gerning, som i Menigheden, der er hans Kærlighed, gennem Naadens Midler: Ordet, Bønnen og Sakramenterne formidler Kristi fuldbredte Værk, saa den endelige i Troen kan tillegne sig det til Jrefse. Hans Naadeværk i Menigheden viser sig klart i, at Menigheden ved hans Kraft genfødes og fornyes, at de kaldes til Anger og Forbedelse, og at de opløses, iffe om deres gode Gerninger, men om, at de er skyldige for Gud.

I Diskussionen, som fulgte efter, blev der ligeledes sagt mange herlige Ting om den Selligaand. Det betonedes, at hans Gerning i blandt os er af uendelig Værd. Han virker paa Hjertene allerede i den forberedende Naade, før vi fante det. Vi trænger til, som det lyder i Salmen, at han maa „gøre vor folde Skundskab varm.“ om vi skal faa virkelig Nytte af Guds Ord. Det er ogsaa hans Gerning at paaminde os, naar vi afviger fra det rette Spor og at klare Troens Bished hos os i vort Barneforhold til Gud. Vi bør derfor bede: „Herre, giv mig den Selligaand“ og saa tillige vogte os, at vi iffe ved Vantro og Ulydighed bedrover ham; thi Ordet lyder saa alvorligt: „Min Mand skal iffe stride med Mennesket evindeligt.“ Pastor J. P. Rasmussen ledede os derefter i Bøn, og Sessionen sluttede med Salmesang: „Tak for al din Jofjels Glæde osv.“

Fredag Aften blev der afholdt en engelsk Gudstjeneste, ved hvilken Præstjerne J. Rasmussen og B. R. Staby talte Guds Ord til en stor Forsamling.

Lørdag Morgen samledes vi atter i Guds Hus. Vi sang Salmen: „Dybe stille osv.“ og Pastor J. A. Larsen læste den 125 Ps. og levede os i Hn. Pastor B. W. Bondo holdt derpaa et grundigt Foredrag over det betimelige Emne: „Kirkens Døds og Kristid.“ — Han sagde blandt andet, at der maa være noget, som Gud vil, vi skal give Agt paa i denne Krig. Der er noget, som Kirken har tilfælles med hele Folket og noget, der bør være dens særskilte Døds. Den maa være tro og gøre sin Gerning over hele Linien. Der bør være prædiker, som skal det gøres dobbelt nu. Med Hensyn til Væren maa vi se til, at alt Guds Ord bliver forkyndt. Det skulde iffe blot beundres, men anvendes i det praktiske Liv. Der er i Hedenkaldet og til Dels i de reformerte Kirker dem, som er mere tro mod det mindste Ord, de har, end mange af os, der i Skrifterne har faaet et større Lys fra Gud. Saaadanne mindre begunstigede er lig dem, der i Mødet klarer sig med en Tandstift, medens de andre ligner dem, som farer vild i de vel oplyste Gæder. — Indledende mente, at det er en Selsølgelse, at Kirken gaar med de unge Mand, der kaldes ind i Kam-

pen. Vi maa følge dem i inderlig Bøn. Gud vil, at vi skal være helt ud fante imod dem. Derfor maa der prædikes Ved mere end sædvanligt. Kirken maa iffe være slapp som Eli, der saa gennem Ringrene med sine Sønners Naarlighed og sagde: „Alle saa mine Sønnere, iffe saa,“ men den bør derimod i Lighed med Johannes den Døber uforfærdet forkynde, at „Oftener ligger allerede ved Roden af Træet, og at hvert Træ, som iffe bærer god Frugt, skal afsnyges og kastes i Ilden.“ Folket i Ninive slædte sig i Sæk og Afse, men vort Folk er overladt. Det smiler i Stedet for at græde; men kan vi det, naar vi tænger paa de mange, som der uforberede og ogsaa af vore unge Mand? Derfor Gud tugter os med Krigens Nis, bør vi udmøge os for hans Angst og iffe være os ad ligesom det uarlige Barn, der ler, naar det tugtes af dets Fader.

Adskillige andre udtalte sig videre om Emnet, og det blev betonet, at vi bør sørge for, at de unge, som indfalder, faar Guds Ord med ind i Hjernen. Det er ogsaa af Vigtighed gennem Brevbeskytning at holde Forbindelsen vedlige med de bortrejste, at bede for dem og i alvorlige Stunder, naar nogle af dem bliver faarede eller falder paa Slagmarken, da at gaa til deres Lørgæde Hjem med den fante Trøst. Det er uden Tvivl Guds Besigtig at sigte og rense vort Folk gennem denne Krig. Den har allerede lært os at være offervillige, naar det gælder Landets Interesser. Det er nødvendigt, at vi saa heller ikke skaar af paa andre Ting, der skal ofres til. Der blev med Hentning til Belgien og andre Lande, der er indfaldede i den frygtelige Krig, sagt, at det rimeligt er vore nationale Synder, som har paaført os denne Krig. Naar Israels Børn forud sigydede, blev de ofte tugtede med Krigens Svøbe; men, naar de udmøgede sig for Herren, forbarmede han sig over dem. Vi skulde derfor bede for vort Land og Vordighed og forsørgt huske, at det er passende, at vi, som som fra andre Lande, gaar foran med Gensyn til det at vise Regeringen Ulydighed. Mødet sluttedes med „Ad evigt.“

Da Menigheden havde været saa spærmsom at arrangere en Automobil tur for dens Gæster om Eftermiddagen, havde vi i Forvejen kun en ganske kort Session. I denne blev der udførelt nogle Tanker om det sidste Emne. Derpaa deltog de fleste af de besøgende i Returen ud til „The Old Soldiers Home“ ved den smukke Sø, hvor to Vaade laa parat til at give os alle en behagelig Sejllads, og Jællensindtrøkket af den dejlige Udsigt gjorde jeg nok udtale i de Ord: „Hvilke idylliske Omgivelser, Waupaca dog har!“

Om Søndagen var det selvfølgelig vor store Høstidsdag. Det var smukt Vejr, og meget Folk samledes til alle Dagens Gudstjenester. Pastor P. C. Poulsen forretede Altertjenesten, og henimod 50 Personer gæstede Herrens Bord. Til Høstmesse prædikede Pastor C. S. Jensen alvorligt og vakkende over Matt. Ev. 6, 24—34, og samlede Ommerksomheden om følgende vigtige Spørgsmaal, 1. Er du frelst? 2. Hvorledes kan du blive det? og 3. Hvad siger saa Herren til sine troende og frelst? Der blev om Formiddagen ogsaa afholdt Gudstjeneste i „Vor Jrefers Kirke,“ hvor Pastor B. W. Bondo prædikede Guds Ord. Ved begge Gudstjenester optoges der til Kredsmissionen et Døjer, som beløb sig ialt til \$122.65, og efter Høstmessen i Selligaandskirken blev der ogsaa talt til Menighedens Børn. Ved de to sidste Gudstjenester blev Ordet prædiker baade i det engelske og danske Sprog. Om Eftermiddagen talte Pastor A. M. Matthiesen og Pastor N. J. Wing, og ved Slutningsmødet om Aftenen var det Præstjerne Rnd. Nielsen og M. D. Block, som forkyndte Guds Ord. Kredsformanden udtalte tilfældigt nogle saa Tankefulde, hvorefter Mødet sluttedes med Troesbekendelsen, Fadervor og Herrens Belsigelse.

Saa, saa er altsaa ogsaa dette Kredsmodet nedskrevet i Historiens Kalender. Vi havde haft igennem et dejligt Møde. De angivne Emner drøftedes med Grundighed, og Sandhedsordet blev klart forkyndt. Menigheden og dens Præst beredte os under Besøget et behageligt Op-